

szükséges intézkedések megtétele az iparhatóság hatáskörébe-, minden más esetben a zavar megszüntetése bírói útra tartozik, és pedig a hely szerint illetékes járásbíróóság hatáskörébe; a járásbíróóság a keresetet a sommás birtokháborítási kereset tárgyalására meghatározott szabályok megfelelő alkalmazásával tárgyalja; a tárgyalásra a m. kir. postát is meg kell hívni, amelynek képviselője felszólalhat, és véleményt nyilváníthat.

Az iparhatóság, illetőleg a bíróság a villamos berendezés birtokosát kötelezheti, hogy berendezését megfelelő védőeszközzel (kondenzátorral, ellenállással, árnyékolással, vagy más alkalmas felszereléssel) lássa el, a zavaró áthatás elkerülése végett gépét, készülékét, vezetékeit helyezze át, építse át, vagy más alkalmas óvintézkedést tegyen. Szükség esetében az iparhatóság, illetőleg bíróság a villamos-berendezés naponkénti használatát meghatározott időszakokra is korlátozhatja. Mindezekben a rendelkezésekben gondosan kell mérlegelni a szemben álló érdekek fontosságát, egyrészt azt, hogy a villamos-berendezés birtokosának gazdasági, vagy tudományos tevékenysége korlátozást ne szenvedjen, másrészt pedig azt, hogy a rádióberendezés engedélyese a rádió használatában alapos ok nélkül ne zavartassék. A szemben álló érdekek összeütközését a méltányosság és teherbíró képesség kölcsönös figyelembevételével kell kiegyenlíteni.

Öröklakásszövetkezetből való kiválás.)* A Kt. 223. §-a a különböző célokra alakult szövetkezetek között említi a „lakásépítő társaságok”-at. E szövetkezetek lakóházak építését tűzik ki célul, amelyeket azután tagjaik részére el- vagy bérbeadnak. Utóbbiak oly szövetkezetek, amelyek tagjaik részére lakásnak vagy üzlethelyiségnek a tagság tartamára való használatát nyújtják, illetve biztosítják. „Öröklakás” tehát csak annyit mond: a tagság tartamára szóló lakáshasználat.

Mi lesz mármost, ha a szövetkezeti tag a lakást, illetve üzletet tovább használni nem kívánja? Megszüntetheti-e ezt a helyzetet és miképp?

A szövetkezeti jog szabályait nézve, a felelet, illetve megoldás önként adódik: a szövetkezeti tagságot meg kell szüntetni, ami is a Kt. 235. §-a szerint felmondás, illetve kilépés útján történik. E törvényhely kimondja ugyanis, hogy „az egyes szövetkezeti tagnak az esetben is, ha a társaság bizonyos időre alakult, jogában áll a társaságból egészen, vagy ha több üzletrésze volt, bizonyos üzletrészekre nézve előleges felmondás mellett kilépni”. Ezzel elérhető a cél. Figyelembe jön érésben még egyfelől a Kt. 238. §-a, amely lehetőséget ad a szövetkezeti tagnak arra, hogy — amennyiben a társaság alapszabályai másként nem intézkednek —, üzletrészt és az ezzel járó tagsági jogokat másra átruházhassa —, másfelől a Kt. 237. §-a, amelynek alapján a kilépő tag üzletrésze kifizetését követelheti.

*) Lásd H. L. cikkét jelen számunkban.

És éppen ide kapcsolódik „az ú. n. öröklakást biztosító szövetkezet kilépő tagja részére járó üzletrész kifizetésének szabályozása tárgyában” kelt 2710/1934. M. E. sz. most megjelent rendelet, amely szemben a Kt. 237. §-ának érezsben korlátozást fel nem állító szabályával kimondja, hogy az ilyen szövetkezetből kilépő tag a kiválás évről szóló zárszámadás szerint reá eső üzletrész kifizetését csak akkor követelheti, ha legalábbis egyidejűen a szövetkezet másik tagja, vagy a szövetkezetbe a szövetkezet beleegyezésével belépő tag a kilépő tag üzletrészenek megfelelő mennyiségű üzletrészt jegyez a kilépő tag üzletrészevel összefüggő öröklakás megszerzése végett —, és a jegyzett üzletrészekre a szabályszerű befizetést teljesíti.

A rendelet ezen rendelkezését oly fontosnak tartja, hogy annak visszaható, sőt derogatív erőt is tulajdonít, kimondván ugyanis 2. §-ában, hogy a rendelet életbelépése előtt bejegyzett szövetkezetek alapszabályainak azok a rendelkezései, amelyek ennek a rendeletnek rendelkezéseivel ellentétesek, hatályukat veszítik, és az ilyen szövetkezetek a legközelebbi közgyűlésükön kötelesek alapszabályaikat a jelen rendelet rendelkezéseinek megfelelően módosítani.

Zugírászat. A Pp. 16. §-a, amely e kérdést szabályozta, a tényállás körének szűk keretek közt való megvonása, a bűncselekmény minősítése (kihágás) —, az üzletszerűség és visszaesés figyelemkívül hagyása és a büntethetőség mérvének megállapítása folytán ab ovo elégtelennek bizonyult ezen bűncselekmény hatályos üldözésére. Nem volt sem prohibitív ereje, sem retorziós értéke. Ezért e törvényhely hatályonkívül helyezése mellett törvényhozásunk megalkotta a zugírászatról szóló 1934. évi III. törvénycikket, amely f. évi március 17-én lépett életbe.

Az új törvény szerint a zugírászat vétség, amelyet az követ el, aki ellenszolgáltatásért a) bíróság vagy hatóság előtt mást képvisel, b) más részére beadványt vagy okiratot szerkeszt, c) vagy ezen cselekmények bármelyikére ajánlkozik anélkül, hogy ily cselekmény végzésére mint bejegyzett ügyvéd, vagy a Pp. 95. és 97. §-a alapján jogosult volna. Ugyancsak a zugírászat vétségét követi el az is, aki magáról azt a látszatot törekszik kelteni, hogy az ügyvédség gyakorlására vagy a Pp. 95. és 97. §-ai alapján való eljárásra jogosult.

A zugírászat vétségének büntetése hat hónapig terjedhető fogház. Ha a cselekményt az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztett, vagy elmozdított ügyvéd követte el, vagy ha a tettes zugírászattal üzletszerűen foglalkozik, vagy ha zugírászat miatt már két ízben meg volt büntetve és utolsó büntetésének kiállása óta 10 év még nem telt el, ehhez a politikai jogok gyakorlásának felfüggesztése és hivatalvesztés is járul.

Aki zugírászat miatt el volt ítélve, az ítélet jogerejétől számított három év tartama alatt sem mint ügyvéd, sem mint ügyvédjelölt be nem jegyezhető, közjegyzővé ki nem nevezhető, közjegyzői kamaránál sem mint közjegyző, sem mint közjegyzőjelölt be nem jegyez-